

ΕΤΟΣ 60όν

18 Μαρτίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 12 (3068)

Η ΑΡΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ὁρθή πίστη καί σταυρικός βίος

Βασική προϋπόθεση γιά τήν ὀρθή ζωή εἶναι ἡ ὀρθή πίστη. Ἐάν κάποιος δέν ἀκολουθεῖ τά ὀρθά δόγματα τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ὁ ἀγώνας του γιά τήν ἐξάσκηση τῆς ἀρετῆς ἀποβαίνει μάταιος. Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία μᾶς ὀδήγησε σήμερα ἐνώπιον τοῦ μυστηρίου τοῦ σταυροῦ, ἀφοῦ προηγουμένως, τίς δύο πρῶτες Κυριακές τῆς Σαρακοστής, μᾶς ὑπενθύμισε τό ὀρθόδοξο δόγμα. Ἀφοῦ θωρακιστήκαμε πρῶτα ἀπό τά ὀρθόδοξα δόγματα τῆς Ἐκκλησίας, πορευόμαστε μέ ἀσφάλεια στά βαθύτερα τῆς βιώσεως τοῦ σταυρικοῦ βίου.

Ὁμοίως καί ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς δέν ἀποκάλυψε ξεκάθαρα τό μυστήριο τῆς σταυρώσεώς του στούς μαθητές του, παρά ἀφ' ὅτου αὐτοί διά τοῦ ἀποστόλου Πέτρου τόν ὁμολόγησαν ὡς Υἱό τοῦ Θεοῦ. Τότε ὁ Κύριός μας, ἀφοῦ τοῦς ἐπαίνεσε καί δήλωσε ὅτι σέ αὐτή τήν πίστη καί ὁμολογία θά οἰκοδομήσει τήν Ἐκκλησία, τοῦς προανήγγειλε χωρίς περιστροφές καί ὑπαινιγμούς ὅτι σέ λίγο πρόκειται στά Ἱεροσόλυμα νά παραδοθεῖ σέ χέρια ἀνόμων, νά περιπαχηθεῖ, νά σταυρωθεῖ, νά πεθάνει καί μετὰ ἀπό τρεῖς ἡμέρες νά ἀναστηθεῖ.

Μπροστά σέ αὐτή τήν ἀποκάλυψη ἀκόμη καί ὁ ἀπόστολος Πέτρος σάσισε. Ἄδυνατοῦσε νά κατανοήσει πῶς αὐτός τόν ὁποῖο πρό ὀλίγου θεοεμπνεύστως ὁμολόγησε ὡς Υἱό τοῦ Θεοῦ Πατρός, ἦταν δυνατόν νά ὑποστῆ τέτοια ταπείνωση, ὥστε νά πεθάνει μέ τόν πλέον ἀτιμωτικό θάνατο, τήν σταύρωση. Γι' αὐτό καί ἀνθρωπίνως ἐνεργώντας, πῆρε παράμερα τόν Ἰησοῦ καί προσπαθοῦσε νά τόν ἀποτρέψει ἀπό τό ἐκούσιο πάθος του. Ὁ Κύριος ὁμως ἐπιτίμησε αὐστηρά τόν Πέτρο καί στράφηκε πρὸς ὅλους τοῦς παρευρισκομένους καί διακήρυξε μέ σαφήνεια ὅτι ὄχι μόνο αὐτός θά πρέπει νά σταυρωθεῖ, γιά νά ἔλθει ἡ Βασιλεία του στόν κόσμον, ἀλλὰ καί ὅποιος ἄνθρωπος ἐπιθυμεῖ νά εἶναι μαθητής του ὀφείλει

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. η' 34 - θ' 1)

Τό μήνυμα τοῦ σταυροῦ

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με, καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

καὶ αὐτὸς ἐπίσης νά ἀπαρνηθεῖ τὸν ἑαυτό του, νά σηκώσει τὸ σταυρό του καὶ νά τὸν ἀκολουθεῖ.

Σταύρωση καὶ ἀγάπη

«Νά ἀγαπᾶς σημαίνει νά χύνεις συνεχῶς αἷμα», γράφει κάποιος σύγχρονος ἀσκητής. Ἡ ἀγάπη σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ εἶναι πάντοτε σταυρωμένη, διότι δέν μπορεῖς νά ἀγαπᾶς ἀληθινά τοὺς ἄλλους, ἂν δέν συμμετέχεις ἐνεργά καὶ ἀληθινά στὸν πόνο τους· καὶ ὅσο βαθύτερη εἶναι ἡ ἀγάπη, τόσο βαθύτερος καὶ ἐντονότερος εἶναι ὁ πόνος. Ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς ἔχει τὴν τέλεια ἀγάπη πρὸς ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα. Γι' αὐτὸ σέ ὅλη τὴν ἐπί γῆς ζωὴ του βίωσε σέ τέλειο βαθμὸ τὸν πόνο καὶ τὴ σταύρωση γιὰ τὰ παθήματα ὅλου τοῦ κόσμου. Ἀποκορύφωμα τοῦ συνεχοῦς αὐτοῦ βιώματός του εἶναι τὰ φρικτὰ πάθη του καὶ ὁ θάνατός του πάνω στό ξύλο τοῦ σταυροῦ. Ἡ κατάληξη τοῦ σταυροῦ τῆς ἀγάπης του εἶναι ἡ ἀνάσταση καὶ ἡ ζωὴ. Πῆρε πάνω του τὸν πόνο καὶ τὰ παθήματα ὅλου τοῦ κόσμου καὶ τοὺς μετέδωσε τὴ ζωὴ καὶ τὴ θεϊκὴ εἰρήνη.

Τό νά ἀρνηθεῖ ἡοιπὸν κάποιος τὸ σταυρό σημαίνει νά ἀρνηθεῖ καὶ τὴν ἀγάπη, καὶ ἐπομένως καὶ τὴν αἰώνια ζωὴ. Γι' αὐτὸ ὁ Κύριος ἀπὸ τὴ μιά ἀποκαλεῖ «σατανᾶ» αὐτόν πού ἀπορρίπτει τὸ σταυρό του καὶ ἀπὸ τὴν ἀλλὴ δηλώνει κατηγορηματικά ὅτι εἶναι ἀδύνατο νά εἶναι κάποιος ἀληθινὸς χριστιανὸς, μαθητὴς καὶ ἀκόλουθός του, ἂν δέν βαδίζει στὴν ὁδὸ τῆς σταυρικῆς ἀγάπης.

Τό νόημα τῆς αὐταπαρνήσεως

Ἡ ἀγάπη ἔχει κενωτικὸ χαρακτήρα. Ὅποιος ἀγαπᾶ ἀληθινά πεθαίνει ὡς πρὸς τὸν ἑαυτό του καὶ ζεῖ γιὰ τὸν ἀγαπώμενο. Τό τέλειο παράδειγμα μᾶς ἔδωσε ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μας, ὁ ὁποῖος κένωσε τὸν ἑαυτό του καὶ ἔλαβε δούλου

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Ἐάν κανεῖς θέλη νά μέ ἀκολουθήσῃ, ἄς ἀπαρνηθῇ τόν ἑαυτόν του καί ἄς σκώσῃ τόν σταυρόν του καί ἄς μέ ἀκολουθήσῃ. Διότι ὅποιος θέλει νά σώσῃ τήν ζωήν του, αὐτός θά τήν χάσῃ, ἐκεῖνος δέ πού θά χάσῃ τήν ζωήν του ἐξ αἰτίας ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου, αὐτός θά τήν σώσῃ. Διότι τί θά ὠφελήσῃ τόν ἄνθρωπον νά κερδίσῃ τόν κόσμον ὅλον καί νά ζημιωθῇ τήν ψυχὴν του; Ἦ τί ἀντάλλαγμα εἶναι δυνατόν νά δώσῃ ὁ ἄνθρωπος διὰ τήν ψυχὴν του; Διότι ὅποιος ἐντρέπεται δι' ἐμέ καί διὰ τοὺς λόγους μου εἰς τήν γενεάν αὐτὴν τήν μοιχαλίδα καί ἁμαρτωλὴν καί ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θά αἰσθανθῇ ντροπὴ γι' αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ μέ ὅλην τήν δόξαν τοῦ Πατέρα του μαζί μέ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους». Καί τοὺς ἔλεγε, «Ἀλήθεια σὰς λέγω, ὅτι ὑπάρχουν μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς, πού στέκονται ἐδῶ, οἱ ὅποιοι δέν θά γευθοῦν θάνατον, ἕως ὅτου ἰδοῦν τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ νά ἔρχεται μέ δύναμιν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

μορφὴ μέ τό νά γίνει ἄνθρωπος καί ὑπέμεινε γιά χάρη μας τό σταυρικό θάνατο. Αὐτὴ τήν κενωτικὴ ἀγάπη ζητᾷ ἀπὸ ἐμᾶς ὡς ἀπαραίτητη προϋπόθεση, γιά νά εἴμαστε μαθητὲς του. Ὅφείλουμε νά ἀπαρνηθοῦμε τόν ἑαυτό μας, τίς σκέψεις, τίς ἐπιθυμίες, ὅ,τι μᾶς θέλγει καί μᾶς ἐλκύει, γιά νά ζήσῃ μέσα μας ὁ λόγος καί τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἐπίσης, χρειάζεται νά σκώνουμε καθημερινά τό σταυρό μας, προκειμένου νά μένουμε πιστοὶ καί νά προοδεύουμε στήν ἀγάπη μας πρὸς τόν Θεό καί τόν συνάνθρωπό μας. Διότι, ἀφοῦ ὑπάρχει ὁ ἁμαρτωλὸς ἑαυτός μας, ὁ διάβολος καί τό ἁμαρτωλὸ φρόνημα τῶν ἀνθρώπων τοῦ κόσμου τούτου, ἀπαιτεῖται ὄχι λίγος κόπος καί ἰδρώτας, γιά νά μὴν παρασυρθοῦμε καί ἐκπέσουμε ἀπὸ τήν ἀγάπη μας πρὸς τόν Θεό. Ἐπίσης, ὅσο ὑπάρχει πόνος στὸν κόσμο καί ὅσο ὑπάρχουν ἁμαρτωλοὶ ἄνθρωποι, ὁ ἀληθινὸς χριστιανὸς εἶναι ἀδύνατο νά μὴν συμπάσχει μαζί τους.

Γι' αὐτὸ οἱ πιστοὶ σέ ὅλη τήν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος θά ζοῦν σταυρωμένο βίο, ἕως ὅτου ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἔλθῃ μέ ὅλη τὴ δόξα τοῦ Πατρός του καί μέ ὅλους τοὺς ἀγγέλους του. Τότε θά ἀποδώσῃ στὸν καθένα ἀνάλογο μέ τίς πράξεις του. Τότε κατὰ τήν ἀψευδῆ προφητεία του, οἱ δίκαιοι θά λάμπουν ὅπως ὁ ἥλιος. Ἦδη ὅμως ἀπὸ αὐτὴ τὴ ζωὴ, ὅσο πιο πολὺ βιώνει κάποιος τό μυστήριο τοῦ σταυροῦ, τόσο περισσότερο ζεῖ μέσα του τό φῶς τῆς ἀναστάσιμης χαρᾶς. Καί ἂν, ὅπως οἱ ἀπόστολοι, ὀλοκαρδίως ἀπαρνηθῇ τόν ἑαυτό του γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ καί ἀκολουθήσῃ ἀνεπιστρόφως τόν Ἰησοῦ σκώνοντας τό σταυρό του, ἀσφαλῶς, πρὶν γευθῆι τό σωματικὸ θάνατο, θά ἀξιωθῆι νά δεῖ μέσα στό θαβῶριο φῶς τῆ βασιλεία τοῦ Θεοῦ νά ἔρχεται μέ πολλὴ δύναμη.

Ἀρχιμ. Π. Κ.

18 Μαρτίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ)

Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων († 386), Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος
καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων († 300).

Ήχος: βαρύς – Ἑωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. δ΄ 14-ε΄ 6 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. π΄ 34-θ΄ 1.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Μαρτίου, Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἀπόστολος: Ἐβρ. β΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. α΄ 24-38.

Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

Εἰσαγωγή στὴν ἀσκητικὴ παράδοση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

JEAN CLAUDE LARCHET, μετάφραση Χ. Κούλα

Τόμ. Α΄ καὶ Β΄, Σχῆμα 14Χ21, σελ. 656 ἕκαστος

Μέ εὐληπτο τρόπο ὁ συγγραφέας ἀντιδιαστέλλει στή θεολογικὴ σκέψη τῆς Δύσεως, πού ἐρμηνεύει τὸ ἀπολυτρωτικὸ ἔργο Χριστοῦ μέ δικανικούς ὅρους, τὴν εὐρύτερη πατερικὴ παράδοση τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅπου ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν εἶναι λυτρωτὴς τοῦ ἀνθρώπου μέ τὴ δικανικὴ ἔννοια τῆς ἐξαγορᾶς τῆς ἁμαρτίας. Οἱ ὅροι λυτρωτὴς καὶ Σωτήρας ταυτίζονται· καὶ τὸ ρῆμα «σώζω» σημαίνει καὶ «θεραπεύω». Γι’ αὐτὸ οἱ Πατέρες ἀπὸ τὸν Α΄ αἰ. ἀπέδωσαν στὸν Χριστὸ τὸ προσωνύμιο ἱατρός «τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων», θεραπεύων σέ κάθε βαπτιζόμενο τὴν ἀσθενούσα ἀνθρώπινη φύση του.

Οἱ ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας προσφέρουν αὐτὴ τὴν πολυσέλιδη ἔκδοση, σέ δύο τόμους συνολικά, ἐπισημαίνοντας τὸ γεγονός ὅτι κάθε χριστιανός, γιὰ νὰ οἰκειοποιηθεῖ τὴ θεία χάρη, ὀφείλει προηγουμένως νὰ ἀσκηθεῖ διάγοντας αὐθεντικὴ πνευματικὴ ζωὴ. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀσκησιολογία εἶναι τὸ μέσο θεραπείας τῆς νοσοῦσας ἀνθρώπινης φύσης καὶ ἐπιστροφῆς στὴν προπρωτικὴ μακαριότητα.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευὴ καὶ ὥρα 5.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἑφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ’ ὄλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
